

generalsekretæren om en energisk indsats, mangelen på lov og orden i Congo, den fortsatte tilbagegang i den økonomiske situation såvel som i fredens og sikkerhedens interesse udtaltes, at generalforsamlingen

(1) mener, at FN fra nu af må anvende sit mandat fuldt ud til at forhindre brud på freden og sikkerheden, at genoprette og opretholde lov og orden og den personlige ukrænkelighed og at bistå Congos befolkning med at opfylde dens mest påtrængende økonomiske behov;

(2) opfordrer til øjeblikkelig løsladelse af alle politiske fanger og specielt medlemmer af Congos centralregering og personer, som nyder parlamentarisk immunitet;

(3) opfordrer til øjeblikkelig sammentræden af parlamentet, samt at FN i denne forbindelse træffer de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger indbefattet forvaringsopgaver;

(4) opfordrer til, at der straks træffes foranstaltninger til at forhindre væbnede styrker og personel i Congo i indblanding i landets politiske liv og i at få materiel eller anden støtte fra udlandet;

(5) kræver, at alt belgisk militær og militærlignende personel, rådgivere og teknikere straks trækkes tilbage i medfør af FN's resolutioner og den belgiske regerings gentagne løfter og forsikringer.

Storbritannien og De Forenede Stater forelagde senere under debatten et resolutionsforslag, som ikke var kritisk mod generalsekretærens virksomhed. I indledningen hertil ville generalforsamlingen under henvisning til tilstandene i Congo og ønskeligheden af en fortsættelse og heldig løsning af FN's operation i Congo i overensstemmelse med generalforsamlingens og sikkerhedsrådets resolutioner og pagtens formål og principper

(1) kræve, at generalsekretæren fortsat udøvede sit mandat i overensstemmelse med de nævnte resolutioner og dertil benyttede FN's maskineri;

(2) kræve, at sekretæren fortsatte sine energiske bestræbelser for at sikre, at intet udenlandsk militært eller paramilitært personel bragtes ind i Congo eller var i Congo under krænkelse af FN's resolutioner;

(3) opfordre alle medlemsstaterne til at undlade direkte eller indirekte at levere våben eller bidrage med militærstyrker til

Congo undtagen efter FN's opfordring;

(4) opfordre generalsekretæren til så meget som muligt at hjælpe statsoverhovedet i Congo til at tilvejebringe tilstande, hvorunder parlamentet kunne mødes og virke i sikkerhed og fred for indblanding udefra;

(5) erklære, at krænkelse af menneskerettighederne er uforenelig med FN-aktionen, og at man venter, at der ikke over for fanger eller tilbageholdte personer træffes foranstaltninger, som strider imod anerkendte regler;

(6) udtrykke håb om, at det internationale Røde Kors vil få tilladelse til at undersøge tilbageholdte personer og deres opholdssted og betingelserne for tilbageholdelsen og få den nødvendige garanti for deres sikkerhed;

(7) udtrykke håb om, at den kommende rundbordskonference hos statsoverhovedet og det kommende forsoningsbesøg af repræsentanter udnævnt af det rådgivende udvalg vedrørende Congo vil bidrage til at løse den indre konflikt ved fredelige midler.

Sovjetunionens repræsentant *Valerian Zorin* udtalte om de to vestmagters forslag, at det gik ud på at „godkende al lovløsheden“. Han spurgte, om det ikke var på tide at fjerne generalsekretæren fra ledelsen af FN-kommandoen i Congo og overdrage hans kommando til repræsentanter for de lande, som nød det congolesiske folks tillid, og til alle de lande, som er interesseret i at få kolonialisterne jaget ud af Congo. Han mente, at generalsekretæren hjalp neokolonialismens sag og ikke turde modsætte sig USA åbenlyst, og foreslog nedsættelse af en observationskommission til at have indseende med generalsekretæren og FN-kommandoen og rapportere direkte til sikkerhedsrådet eller forsamlingen.

Blandt de følgende talere udtalte Canadas repræsentant, *Wallace B. Nesbitt*, bl. a., at vanskelighederne i virkeligheden ikke lå i, at generalsekretærens mandat vedrørende Congo-situationen ikke var blevet udført i så høj grad, som omstændighederne tillod det, men at det ikke havde været muligt at nå til enighed om nogen anden definition deraf end den, generalsekretæren havde givet, og som var udtrykkelig bekræftet af såvel sikkerhedsrådet som generalforsamlingen.

Generalsekretær *Dag Hammarskjöld* udtalte, at endskønt emnet for drøftelsen hed